

יורם נסלבסקי

הנה באה שיירת המלך

הנה באה שיירת המלך. בראש צועדים חיילי המשמר במדי טקס, אחריהם ממהרים אנשי הפמליה (איש אינו יודע בדיוק מה תפקידם), ואחרון אחרון מגיע האפריון הכבד, נישא על כתפי סבלים כמיטב המסורת. אבל הפלא ופלא, האפריון ריק: אחד היועצים מסיט את החיפוי הסגוני והכל רואים שאין איש בפנים. הסבלים מסובבים את האפריון כדי שנראה ונשתכנע: כאן איש אינו יושב. ואיה המלך? היועץ שב ומליט את פתחי האפריון ומחווה בידי בתנועות רחבות כמאלף פילים בקרקס. אנשי הפמליה מתקבצים סביב האפריון – כה רבים הם, וכה גבוהים – וחיילי המשמר סוגרים טבעת הדוקה סביבם, כאילו חוששים שיברחו. כעת הצפיפות גדולה כל-כך, עד שנדמה כאילו האפריון שט על פני ים, מיטלטל ומיטלטל, לרגע כמעט נוטה על צדו. על מה כל המהומה, איננו יודעים, ואיש אינו מוכן להסתכן בניחוש. לבסוף חוזרים חיילי המשמר למקומם שבראש הטור, וגם אנשי הפמליה מתרחקים מעט. ממקומנו אנחנו מבחינים כי ארשת פניהם דאוגה. היועץ יורה פקודה רמה, והסבלים, שעד כה היו מוסתרים וכבר כמעט נשכחו מאיתנו, סובבים שוב על צירם, וכעת הן פונים בכיוון הקודם. אפשר לראות עד כמה כבד המשקל על כתפיהם. היועץ ניגש ומסיט את חיפוי האפריון בתנועה חגיגית, וראו מי יושב בפנים ופרצופו מלבב בחיך רחב: המלך. הסבלים כורעים על ברכיהם, והמלך יורד בצעד זהיר, קד קידה עמוקה ומודה לקהל. היועץ מחווה קידה אף הוא, ואנשי הפמליה, נהרה שפוכה על פניהם, מוחאים כף. אהה, חשבתם שלא נדע, חשבתם שלא נשים לב. הוא היה מחופש! הוא נכנס מלמטה! אף על פי כן אנחנו אסירי תודה. אנחנו צוחקים ומוחאים כפיים בסערה.